

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/150/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212200345
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2212200345.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku v právnej veci žalobcu: Ing. Q. C., nar. XX. M. XXXX, C., E. X, zast.: JUDr. Miroslav Ivanovič, advokát, Zlaté Moravce, Brezová 20, proti žalovanému: TM-STAV, s. r. o., Dunajská Streda, Trhovisko 235/7, IČO: 31 408 320, zast.: Mgr. Marek Laktiš, advokát, Nitra, Mariánska 8, o vylúčení veci z exekúcie, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 26. novembra 2012 č. k. 12C/2/2012-118, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal, aby bola vylúčená vec z exekúcie a to osobné motorové vozidlo zn. Mitsubishi typu L200 Pick-up s evidenčným číslom SC 626 BL, ktorú vykonáva súdny exekútor JUDr. Eva Pálffyová, Šaľa, Javorová 7, pod sp. zn. EX 132/11 v prospech žalovaného. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 55 ods. 1 Exekučného poriadku a ust. § 126 ods. 1 a 2 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a vecne tým, že v konaní žalobca nepreukázal právny nárok na spornú vec, t. j. vozidlo, ktoré preukazoval právom užívať ho na základe splnomocnenia a to tým, že splatil za povinného - leasingového nájomcu všetky splátky leasingu, pričom mal v úmysle vykonať v evidencii vozidiel prepis tohto vozidla na seba, k čomu však nedošlo pre blokáciu vozidla a prebiehajúcu exekúciu. Prvostupňový súd konštatoval, že dôkazy, ktoré produkoval v konaní žalobca nie sú dostatočné na to, aby osvedčil svoj právny nárok k predmetnému vozidlu a tým vylúčeniu tejto veci z exekúcie. Preukázal právo vozidlo užívať, čo však predpokladá výlučne záväzkovo-právny vzťah medzi povinným a žalobcom, nie však vecno-právny nárok žalobcu k vozidlu a blokácia vozidla exekútorom tak nie je neoprávneným zásahom voči nemu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech priznal právo na náhradu voči žalobcovi vo výške 536,24 eur, ktoré mu vznikli na trovách právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu žalobca, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že bude žalobe vyhovené v celom rozsahu alebo ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O. s. p.). Z leasingovej zmluvy č. LZF/06/20299, ktorá bola uzavretá medzi obchodnou spoločnosťou BKS - Leasing, a.s., IČO: 31644333 Bratislava, Pribinova 4 ako leasingovým prenajímateľom a spoločnosťou DYMAX, s.r.o.

ako leasingovým nájomcom vyplynulo, že v okamihu zaplataenia predajnej ceny (poslednej splátky nájomného) sa leasingový nájomca stáva vlastníkom predmetného osobného automobilu. Spoločnosť DYMAX, s.r.o. ako leasingový nájomca sa zaviazala v zmysle uvedenej zmluvy splácať všetky jednotlivé splátky, avšak tieto boli pravidelne uhrádzané žalobcom, ktorý ako fyzická osoba bez akejkoľvek majetkovej účasti spoločnosti DYMAX, s.r.o. splatil celý leasing osobného automobilu. Žalobca chcel požiadať o prepis predmetu leasingu do svojho výlučného vlastníctva, avšak to mu nebolo umožnené, pretože motorové vozidlo bolo blokované exekútorom a prebiehajúcou exekúciou - EX 132/11. Počas celého leasingového nájmu predmetné vozidlo užíval výlučne žalobca, mal ho v držbe, a preto osobný automobil nemal byť do súpisu hnutelných vecí povinného vôbec zaradený. Všetky listiny, ktoré preukazujú vlastnícke právo žalobcu v predmetnej hnutelnej veci boli predložené prvostupňovému súdu a v prípade pochybností navrhli v rámci dokazovania vykonať výsluch konateľa spoločnosti DYMAX, s.r.o. pána Z.. Žalobca mal v úmysle vstúpiť do spoločnosti DYMAX, s.r.o. aj ako spoločník a predmetné motorové vozidlo mal v úmysle využívať výlučne pre seba čo preukazuje aj to, že platil všetky leasingové splátky sám. Nakoniec však k odkúpeniu obchodného podielu spoločnosti DYMAX, s.r.o. nedošlo, keď žalobca stratil dôveru v konateľa spoločnosti pána Z.. Dohodou o plnomocenstve zo dňa 20. mája 2011 konateľ spoločnosti DYMAX, s.r.o. ho splnomocnil na všetky administratívne a právne úkony spojené s prevodom vlastníckeho práva, resp. iných práv k predmetu leasingu ako fyzickej osoby na konanie v mene spoločnosti pred leasingovou spoločnosťou, poisťovňou, dopravným inšpektorátom a ďalšími. Titulom nadobudnutia predmetného motorového vozidla mala byť ústna dohoda uzavretá medzi žalobcom a konateľom spoločnosti DYMAX, s.r.o. pánom Z. z dôvodu, že zaplatil všetky leasingové splátky za spoločnosť DYMAX, s.r.o., vrátane akontácie. Súd prvého stupňa opomenul aj tú skutočnosť, že žalobca mohol vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu nadobudnúť i iným spôsobom, napríklad vydržaním.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O. s. p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, vrátane závislého výroku o náhrade trov konania, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa bolo vylúčenie veci z exekúcie a predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh žalobcu na vylúčenie veci z exekúcie zamietnutý.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa rozhodnými pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.). Odvolací súd taktiež nenachádza dôvod, pre ktoré by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchyliť a k odvolacej argumentácii žalobcu iba na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozsudku v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p. dopĺňa nasledovné:

Už zo samotného odvolania vyplýva, že žalobca tzv. nadobúdaci titul k veci, ktorej vylúčenia z exekúcie sa domáha žalobou len typuje, keď na jednej strane uvádza nadobudnutie na základe dohody a v zapätí uvažuje o tom, že nadobudnúť predmetnú vec mohol aj vydržaním (pozn. tu by však musel byť prvok dobromyseľnosti, t. j. žalobca by musel byť so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, čo však v danom prípade vylučuje vedomosť žalobcu o skutkových okolnostiach súvisiacich s vecou - leasingový nájom, nadobudnutie vlastníctva nájomcu zaplatením poslednej splátky a pod.). Zo skutkových okolností, ktoré sám uviedol, ako aj z dôkazov, ktoré na tieto okolnosti predložil súdu

prvého stupňa však jednoznačne vyplynulo, že nájomcom predmetu leasingu, ktorý mal oprávnenie ho po zaplatení poslednej splátky nadobudnúť práve zaplatením tejto splátky bola spoločnosť DYMAX, s.r.o. a to bez pohľadu na to, kto za túto spoločnosť splátku leasingu, resp. aj predchádzajúce splátky leasingu platil. Sám žalobca uvádzal, že mal v úmysle vstúpiť do predmetnej spoločnosti ako jeden zo spoločníkov tejto spoločnosti, k čomu následne nedošlo, pričom platenie leasingových splátok malo byť s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou jeho majetkovým substrátom pre účely nadobudnutia obchodného podielu, čo však nie je nadobúdacím titulom k veci vylúčenia z exekúcie, ktorej sa žalobou domáha, ale jeho oprávnenia domáhania sa od spoločnosti DYMAX, s.r.o. vydania bezdôvodného obohatenia, keďže plnil na základe právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol. Je potrebné taktiež uviesť, že nevykonanie dôkazu navrhnutého ktorýmkoľvek účastníkom konania nie je vadou konania, pretože súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná a ktoré nie.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa návrh žalobcu zamietol, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a to vrátane správneho výroku o náhrade trov konania.

I v odvolacom konaní tak mal plný úspech žalovaný a bol to tak on, komu vzniklo tiež právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovaný nepodal návrh na priznanie mu náhrady (zákonná podmienka podľa § 151 ods. 1 O. s. p.) odvolací súd mu podľa § 224 ods. 1, § 243d ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. žiadnu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednohlasne.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.